

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เห็นสมควรวางแผนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พ.ศ. ๒๕๔๘ สถาบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในพระบรมราชูปถัมภ์ จัดตั้งขึ้น เมื่อวันพุธที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วย การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“สถาบันมหาวิทยาลัย” หมายถึง สถาบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“คณบดี” หมายถึง คณบดีที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

“คณบดี” หมายถึง คณบดีคณบดีที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

“หัวหน้าหลักสูตร” หมายถึง หัวหน้าหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายถึง อาจารย์ประจำซึ่งคณบดีมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ปรึกษา ติดตามผลเกี่ยวกับการศึกษาตักเตือนและดูแลความประพฤติ ตลอดจนรับผิดชอบดูแลแผนการเรียนของนักศึกษา

“อาจารย์ผู้สอน” หมายถึง อาจารย์ที่สอนรายวิชาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลพระนคร

“แผนการเรียน” หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละภาคการศึกษาของ
แต่ละหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากคณบดี

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไป
ตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยซึ่งข้าด

หมวดที่ ๒ การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๕ ผู้ที่จะสมัครเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

- (๑) เป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- (๒) ไม่เป็นคนวิกฤตหรือโรคติดต่อร้ายแรง โรคที่สังคมรังเกียจ หรือโรคที่จะเป็นอุปสรรค^๑
ต่อการศึกษา ตามที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

(๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ การคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการสอบคัดเลือกเข้าเรียน
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของมหาวิทยาลัยหรือการคัดเลือกตามวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษา จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาเมื่อได้เข้าลงทะเบียน และ^๒
ทำบัตรประจำตัวนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ ๓ ระบบการศึกษา

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยจัดระบบการศึกษาตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ปีการศึกษาให้เริ่มตั้งแต่ วันที่ ๑ พฤษภาคม ของทุกปีและสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ เมษายนของ
ปีถัดไป

(๒) มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโดยการประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณาจารย์หรือหลักสูตร
คณาจารย์หรือหลักสูตรใด ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านใดให้จัดการศึกษาในวิชาการด้านนั้นแก่นักศึกษาทุกคน
ทั้งมหาวิทยาลัย

(๓) มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาภาคการศึกษาปกติโดยใช้ระบบทวิภาคเป็นหลัก ในปีการศึกษานั่ง
จะแบ่งออกเป็นสองภาคการศึกษาซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับ ได้แก่

(ก) ภาคการศึกษาที่หนึ่ง ตั้งแต่วันจันทร์ที่สามของเดือน พฤษภาคมเป็นต้นไป เป็นเวลา
๑๙ สัปดาห์ รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย

(ข) ภาคการศึกษาที่สอง ตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป เป็นเวลา
๑๙ สัปดาห์ รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย

(๔) มหาวิทยาลัยอาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน เพิ่มเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ มีระยะเวลา
เรียนไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ ทั้งนี้รวมเวลาสำหรับการสอบด้วย แต่ให้มีจำนวนชั่วโมงเรียนของแต่ละ
รายวิชาเท่ากับหนึ่งภาคการศึกษาปกติ

(๕) การกำหนดปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้กำหนดเป็นหน่วยกิต ตามลักษณะการจัดการศึกษา ดังนี้

- (ก) รายวิชาภาคทฤษฎี ใช้เวลาบรรยายหรืออภิรายปัญหา ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือจำนวนชั่วโมงรวมไม่น้อยกว่า ๑๙ ชั่วโมง ให้นับเป็นหน่วยกิต
- (ข) รายวิชาภาคปฏิบัติ ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ๒ ถึง ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือจำนวนชั่วโมงรวม ระหว่าง ๓๖ ถึง ๔๕ ชั่วโมง ให้นับเป็นหน่วยกิต
- (ค) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๓๒๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ

(ง) การศึกษาบางรายวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดหน่วยกิตโดยใช้หลักเกณฑ์อื่นได้ตามความเหมาะสม

(๙) นักศึกษาต้องมีเวลาศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาตลอดภาคการศึกษาซึ่งจะมีสิทธิ์สอบในรายวิชานั้น กรณีที่มีเวลาศึกษาไม่ถึงร้อยละ ๘๐ อันเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัย จะต้องได้รับอนุญาตจากคณบดี

(๗) กำหนดการสอบและระเบียบการสอบให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๕

การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดดังนี้

(๑) นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่กำหนดในแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาได้ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือข้อกำหนดของคณะที่นักศึกษาสังกัด หากผ่านฟันจะถือว่าการลงทะเบียนเรียนดังกล่าวเป็นโมฆะ

(๓) การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๒ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๒๔ หน่วยกิต สำหรับภาคการศึกษาภาคฤดูร้อนลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๗ หน่วยกิต ยกเว้นในกรณีที่แผนการเรียนของหลักสูตรได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้ปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น

(๔) การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติ ที่มีจำนวนหน่วยกิตมากกว่า ๒๔ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๒๗ หน่วยกิต หรือน้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาหัวหน้าหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นราย ๆ เป

(๕) นักศึกษาที่ได้ลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลา ที่มหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว แต่มีประกาศภายหลังว่าพ้นสภาพเนื่องจากผลการศึกษาในภาคการศึกษาก่อน ให้ถือว่าผลการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาถัดมาเป็นโมฆะไม่มีผลผูกพันมหาวิทยาลัย และนักศึกษามีสิทธิ์ขอคืนเงินค่าจัดการศึกษาที่ได้ชำระ

ในภาคการศึกษาที่เป็นโน้มembre โดยยื่นคำร้อง ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศการพัฒนาภาพการเป็นนักศึกษา ทั้งนี้โดยได้รับความเห็นชอบจากคณบดี

(๖) นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนและชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาผู้ได้ลงทะเบียนหลังวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม (ค่าปรับ) ตามประมวลมหาวิทยาลัย

(๗) มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสิบวันทำการนับจากวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดเปิดภาคการศึกษาในภาคการศึกษาปกติเว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยและเหตุผลอันสมควรให้อธิการบดีมีอำนาจอนุมัติเป็นกรณีไป

(๘) ในภาคการศึกษาปกติ หากนักศึกษาผู้ได้ไม่ลงทะเบียนเรียนด้วยเหตุใด ๆ จะต้องทำหนังสือขออนุญาตลาพักการศึกษาต่อคณบดีและจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาภายใต้สามสิบวันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตั้งกล่าวมหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นออกจากทะเบียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๙) ในภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนต้องชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากไม่ปฏิบัติตั้งกล่าวนักศึกษาไม่มีสิทธิเข้าศึกษาและถือว่าการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนนั้นเป็นโน้มembre

(๑๐) ให้อธิการบดีมีอำนาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาตามความใน (๘) กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้ เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาเป็นระยะเวลาพักการศึกษา ห้านี้ต้องไม่พ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา โดยนักศึกษาต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเดือนเป็นผู้ล่าพักการศึกษารวมทั้งค่าคืนสภาพการเป็นนักศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นใดที่ค้างชำระตามประมวลมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ กรณีที่มหาวิทยาลัยมีเหตุอันควรอาจประกาศงดการสอนรายวิชาได้รายวิชานึงหรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใดก็ได้และการขอเปิดรายวิชาเพิ่มหรือปิดรายวิชาได้ ต้องกระทำภายใน ๒ สัปดาห์นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน

ข้อ ๑๑ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่มีวิชาบังคับก่อน นักศึกษาจะต้องผ่านการลงทะเบียนและสอบผ่านตามกระบวนการวัดผลทางการศึกษาในวิชาบังคับก่อน

ข้อ ๑๒ นักศึกษาอาจขอเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลง หรือถอนรายวิชาได้โดยต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) การขอเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติและสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

(๒) การถอนรายวิชา ให้มีผลตั้งนี้

(ก) ถ้าถอนรายวิชาภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน รายวิชานั้นจะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา

(ข) ถ้าถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนด ๒ สัปดาห์แรก แต่ยังอยู่ภายใน ๕ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน ภาคการศึกษาปกติ หรือเมื่อพ้นกำหนดสัปดาห์แรก แต่ยังอยู่ภายใน ๕ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรายวิชานั้นจะปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา ซึ่งจะได้ระดับคะแนน ๘ (W) หรือถอนรายวิชา

(ค) เมื่อพ้นกำหนดการถอนรายวิชาตาม (ข) แล้ว นักศึกษาจะถอนการลงทะเบียนเฉพาะรายวิชานี้ได้

(๓) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพิ่มจนมีจำนวนหน่วยกิตสูงกว่า หรือการถอนรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่าที่ระบุไว้ในข้อ ๙ (๔) จะกระทำมิได้ มิฉะนั้นจะถือว่าการลงทะเบียนเรียนเพิ่มหรือถอนรายวิชาดังกล่าวเป็นโมฆะ เว้นแต่จะมีเหตุผลอันควรและได้รับอนุญาตจากการบดีก่อน

หมวดที่ ๕

การลาของนักศึกษา

ข้อ ๑๓ การลาป่วยหรือลาภัยไม่เกินเจ็ดวันในระหว่างเปิดภาคการศึกษา ต้องได้รับการอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนและแจ้งอาจารย์ที่ปรึกษาทราบ ถ้าเกินเจ็ดวัน ต้องได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการโดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับงานหรือการสอบที่นักศึกษาได้ขาดไปในช่วงเวลาหนึ่ง ให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ผู้สอน ที่จะอนุญาตให้ปฏิบัติงานหรือสอบทดแทน หรือยกเว้นได้

ข้อ ๑๔ การลาพักการศึกษาในระหว่างการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) การลาพักการศึกษาทั้งภาคการศึกษา ถ้าได้ลงทะเบียนไปแล้ว ให้ยกเลิกการลงทะเบียนเรียน โดยรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น จะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา แต่หากเป็นการลาพักการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่ ๑๒ ของภาคการศึกษาปกติ หรือสัปดาห์ที่ ๕ ของภาคการศึกษาครึ่งปี ให้บันทึกระดับคะแนนเป็น ๘ (W) หรือถอนรายวิชา

(๒) การขอลาพักการศึกษา ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดี

(๓) นักศึกษาอาจยื่นคำร้องต่อคณบดี เพื่อขออนุญาตลาพักการศึกษาได้ไม่เกินสองภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน ดังกรณีต่อไปนี้

(ก) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

(ข) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัย

เห็นสมควรสนับสนุน

(ค) ประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วย จนต้องพักรักษาตัวตามคำสั่งแพทย์เป็นเวลานาน เกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของเวลาศึกษาทั้งหมด โดยมีใบรับรองแพทย์

(ง) มีความจำเป็นส่วนตัว โดยนักศึกษาผู้นั้นได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

(๙) ในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาจะลาพักการศึกษาไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากการบดี

(๑๙) ในการลาพักการศึกษา นักศึกษาจะลาพักการศึกษาเกินกว่าสองภาคการศึกษาปกติ ติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากการบดี

(๖) นักศึกษาต้องชำระค่ารักษาสภากการเป็นนักศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย ทุกภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา หากไม่ปฏิบัติจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ชำระเงินค่าจัดการศึกษา และค่าอื่นใดตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินดังกล่าวให้ แต่นักศึกษาไม่ต้องชำระเงินค่ารักษาสภากการเป็นนักศึกษา

(๗) นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา หรือการถูกให้พักการศึกษาแล้วแต่กรณี ไม่อาจอ้างเป็นเหตุให้ข้ายาระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการศึกษาตามหลักสูตร นับแต่วันขึ้น ทะเบียนเป็นนักศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาตาม (๓)

ข้อ ๑๕ การลาออกจากเป็นนักศึกษา ในนักศึกษายื่นคำร้องขอลาออกต่อคณบดีสังกัด โดยนักศึกษาจะต้องไม่มีหนี้สินกับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

หมวดที่ ๖

การย้ายหลักสูตร

ข้อ ๑๖ หลักเกณฑ์การย้ายหลักสูตร ให้เป็นไปดังนี้

(๑) การย้ายหลักสูตรจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณบดีที่นักศึกษาสังกัด

(๒) การขอโอนย้ายให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีตามประกาศหลักเกณฑ์ของคณบดี อย่างน้อยสามสิบ วันก่อนกำหนดวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา โดยให้ติดต่อหัวหน้าหลักสูตรเดิมให้ จัดส่งใบแสดงผลการศึกษาและคำอธิบายรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิมมายังหัวหน้าหลักสูตรใหม่ โดยตรง

(๓) นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ย้ายหลักสูตร ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนตามหลักเกณฑ์ ในหมวดที่ ๗

หมวดที่ ๗

การเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๑๗ ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๘ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนของคณบดีซึ่งมีคุณสมบัติ สอดคล้องกับระดับการศึกษาและหลักสูตรที่ขอเทียบโอน จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนตามหลักสูตรที่กำหนด โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์ และข้อกำหนดของคณบดีรายวิชานั้นสังกัด

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน มีหน้าที่ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนหรือ ประเมินความรู้ทักษะ และประสบการณ์ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผล โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์ และ ข้อกำหนดของคณบดี

ข้อ ๒๐ ผู้ขอเทียบโอนจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งปีการศึกษาจึงจะ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ข้อ ๒๑ ค่าธรรมเนียมการเทียบโอนผลการเรียนเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ ให้คณบดีเป็นผู้อนุมัติผลการเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๒๓ การเทียบโอนผลการเรียนในระบบ

(๑) การเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักศึกษาที่ย้ายหลักสูตรในมหาวิทยาลัย

(ก) ให้เทียบโอนรายวิชา หรือกลุ่มวิชาซึ่งมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์ ครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชา หรือกลุ่มวิชาในหลักสูตรที่นักศึกษาผู้ขอเทียบโอนกำลังศึกษาอยู่ โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และข้อกำหนดของคณบดี

(ข) รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนหน่วยกิตให้มีรวมกันแล้ว ต้องมีจำนวนหน่วยกิต ไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิต รวมของหลักสูตรที่รับโอน

(ค) รายวิชาที่จะนำมาเทียบโอน ต้องมีระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า C หรือ C+

(ง) การบันทึกผลการศึกษา และการประเมินผลรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนให้ จะไม่ นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยให้บันทึก “TC” (Transfer Credits) ไว้ส่วนท้ายของรายวิชาที่เทียบโอนให้ในใบแสดงผลการเรียน

(จ) ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรใหม่ จะเทียบโอนนักศึกษาให้เข้าศึกษาได้ไม่เกิน กว่าชั้นปีและภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้มีนักศึกษาเรียนอยู่ตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว

(ฉ) ให้นักศึกษาดำเนินการขอเทียบโอนผลการเรียนภายใต้สิ่งที่มหาวิทยาลัยกำหนด ที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว สำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาหรือภาคการศึกษาที่กลับจากโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในต่างประเทศ หากพ้น กำหนดนี้ สิทธิที่จะขอเทียบโอนเป็นอันหมดไป ทั้งนี้ เพื่อผู้ขอเทียบโอนจะได้รับทราบจำนวนรายวิชา และ จำนวนหน่วยกิต ที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมอีกจนกว่าจะครบตามหลักสูตร

(๒) ผู้ที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาหรือกระทรวงศึกษาธิการรับรอง และผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้อีกภายใน สามปีนับจากวันที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาอันเนื่องมาจากผลการศึกษา มีสิทธิได้รับการเทียบโอน และรับ โอนรายวิชาในระดับเดียวกันตาม (๑)

(๓) การเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักศึกษาที่ย้ายจากสถาบันการศึกษาอื่น

(ก) มหาวิทยาลัยอาจรับโอนนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่นซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาหรือกระทรวงศึกษาธิการรับรอง

(ข) การรับโอนนักศึกษา ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณบดีที่นักศึกษาขอโอนเข้าศึกษา โดยมีหลักเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการประจําคณบดีกำหนด แต่ไม่ต่ำกว่าค่าธรรมเนียมที่คณบดีกำหนด

(ค) การขอโอนย้ายให้ยื่นคำร้องถึงมหาวิทยาลัย อย่างน้อยสามสิบวันก่อนกำหนดวัน ลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา โดยให้ติดต่อสถาบันการศึกษาเดิมให้จัดส่งใบแสดงผล การศึกษาและคำอธิบายรายวิชาที่ได้เคยศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิมมายังมหาวิทยาลัย

(ง) การเทียบโอนผลการเรียนให้ใช้หลักเกณฑ์ตามความใน (๑)

หมวดที่ ๔

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๔ ให้คณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย จัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในแต่ละภาคการศึกษา โดยการประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชา ให้กำหนด เป็นระดับคะแนน ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต และผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (Grade)			ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ก	หรือ	A	๔.๐	ดีเยี่ยม (Excellent)
ข+	หรือ	B+	๓.๕	ดีมาก (Very Good)
ข	หรือ	B	๓.๐	ดี (Good)
ค+	หรือ	C+	๒.๕	ดีพอใช้ (Fairly Good)
ค	หรือ	C	๒.๐	พอใช้ (Fair)
ง+	หรือ	D+	๑.๕	อ่อน (Poor)
ง	หรือ	D	๑.๐	อ่อนมาก (Very Poor)
ต	หรือ	F	๐	ตก (Fail)
ถ	หรือ	W	-	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
ม.ส.	หรือ	I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
พ.จ.	หรือ	S	-	พอใจ (Satisfactory)
ม.จ.	หรือ	U	-	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
ม.น.	หรือ	Au	-	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)

เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา

คะแนนร้อยละ	ระดับคะแนน(Grade)	คะแนนร้อยละ	ระดับคะแนน(Grade)
๘๐ ขึ้นไป	ก หรือ A	๗๖ - ๗๙	ข+ หรือ B+
๗๐ - ๗๕	ข หรือ B	๖๖ - ๖๙	ค+ หรือ C+
๖๐ - ๖๕	ค หรือ C	๕๖ - ๕๙	ง+ หรือ D+
๕๐ - ๕๕	ง หรือ D	ต่ำกว่า ๕๐	ต หรือ F

ข้อ ๒๕ การให้ระดับคะแนน ก (A), ข+ (B+), ข (B), ค+ (C+), ค (C), ง+ (D+), ง (D) และ ต (F) จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ในรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบและหรือมีผลงานที่ประเมินผลการศึกษาได้
- (๒) เปลี่ยนจากระดับคะแนน ม.ส. (I)

ข้อ ๒๖ การให้ระดับคะแนน ต (F) นอกเหนือไปจากข้อ ๒๕ แล้ว จะกระทำได้ดังต่อไปนี้
 (๑) ในรายวิชาที่นักศึกษามีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละ ๘๐ ของเวลาศึกษาตลอด

ภาคการศึกษา

(๒) เมื่อนักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบในแต่ละภาคการศึกษา ตามข้อบังคับหรือระเบียบ
 หรือประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยการนั้น ๆ และได้รับการตัดสินให้ได้ระดับคะแนน ต (F)

ข้อ ๒๗ การให้ระดับคะแนน ต (W) จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาป่วยก่อนสอบและไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ โดยยื่น
 ใบลาป่วยพร้อมใบรับรองแพทย์ให้คณบดีพิจารณาร่วมกับอาจารย์ผู้สอน หากเห็นว่าการศึกษาของนักศึกษา^{ผู้นี้ขาดเนื้อหาส่วนที่สำคัญ} สมควรให้ระดับคะแนน ต (W) ในบางรายวิชาหรือทั้งหมด

(๒) นักศึกษาลาพักการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่ ๑๒ ในระหว่างภาคการศึกษาปกติ หรือ
 สัปดาห์ที่ ๕ ในระหว่างภาคการศึกษาฤดูร้อน

(๓) คณบดีอนุญาตให้เปลี่ยนระดับคะแนนจาก ม.ส. (I) เนื่องจากป่วยหรือเหตุสุดวิสัย

(๔) ในรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Au)

และมีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละ ๘๐ ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา

ข้อ ๒๘ การให้ระดับคะแนน ม.ส. (I) จะกระทำได้ในรายวิชาที่ผลการศึกษายังไม่สมบูรณ์
 โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องระบุสาเหตุที่ให้ระดับคะแนน ม.ส. (I) ประกอบไว้ด้วย ในกรณีต่อไปนี้

(๑) กรณีมีเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และมีเวลาศึกษาครบร้อยละ ๘๐ โดยได้รับอนุญาต
 จากคณบดี

(๒) กรณีนักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอน
 รายวิชานี้เห็นสมควรให้ผลการศึกษาไว้ ด้วยความเห็นชอบจากหัวหน้าหลักสูตรที่นักศึกษานั้นสังกัด และ^{ให้รับอนุญาตจากคณบดี โดยขออนุญาตตามกำหนดเวลาของคณบดี}

ข้อ ๒๙ การขอแก้ระดับคะแนน ม.ส.(I) นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้
 ภายในกำหนด ๕ วันทำการ หลังจากวันประกาศผลสอบ เพื่อขอให้อาจารย์ผู้สอนกำหนดระยะเวลาสำหรับการ
 วัดผลการศึกษาที่สมบูรณ์ในรายวิชานี้ เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันทำการ
 นับแต่วันประกาศผลสอบ ยกเว้นการเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) ของรายวิชาที่เป็นโครงงานให้ขออนุญาตจาก
 คณบดี เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) และให้คณบดีส่งระดับคะแนนถึงสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
 ก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดทั้งสองกรณีแล้ว นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนน ม.ส. (I) ใน
 รายวิชาได้จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ต (F) โดยอัตโนมัติ

ก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หมายถึง ก่อนวันที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้เป็นวัน
 สิ้นภาคการศึกษาได้ ๆ ถัดไปจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้รับคะแนน ม.ส. (I) ไว้เป็นระยะเวลา
 หนึ่งภาคการศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาฤดูร้อนซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ แต่หากนักศึกษาลงทะเบียน
 เรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน จะต้องดำเนินการวัดผลการศึกษาที่สมบูรณ์ให้เสร็จสิ้นก่อนวันสิ้นภาคการศึกษา
 ฤดูร้อน มิฉะนั้น ระดับคะแนน ม.ส. (I) จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ต (F) โดยอัตโนมัติ

นักศึกษาที่ได้ระดับคุณวุฒิ ม.ส. (I) ในภาคการศึกษาใด ไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนเพื่อขอปรับระดับคุณวุฒิ ม.ส. (I) ในภาคการศึกษาต่อไป แต่การขอเปลี่ยนระดับคุณวุฒิ ม.ส. (II) ในภาคการศึกษา สุดท้ายของนักศึกษา นักศึกษาต้องขอรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา และชำระเงินค่าธรรมเนียมตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ การเปลี่ยนระดับคุณวุฒิ ม.ส. (I) ให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่มีเวลาศึกษาครบร้อยละ ๘๐ ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา แต่ไม่ได้สอบ เพราะเจ็บป่วยหรือมีเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุญาตจากคณบดี ในกรณีเช่นนี้ การเปลี่ยนระดับคุณวุฒิ ม.ส. (I) ให้ได้ระดับคุณวุฒิตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา

(๒) เมื่ออาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าหลักสูตรเห็นสมควรให้รับผลการศึกษา เพราะนักศึกษาต้องทำงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาในรายวิชานั้นให้สมบูรณ์ โดยมิใช่ความผิดของนักศึกษา ในกรณีเช่นนี้ การเปลี่ยนระดับคุณวุฒิ ม.ส. (I) ให้ได้ระดับคุณวุฒิตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา แต่ถ้าเป็นกรณีความผิดของนักศึกษา การเปลี่ยนระดับคุณวุฒิ ม.ส. (I) ให้ได้ไม่สูงกว่าระดับคุณวุฒิ ค(C)

ข้อ ๓๑ การให้ระดับคุณวุฒิ พ.จ. (S) และ ม.จ. (U) ให้กระทำได้ในรายวิชาที่ผลการประเมินผลการศึกษาเป็นที่พอใจและไม่พอใจ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่ามีการประเมินผลการศึกษาอย่างไม่เป็นระดับคุณวุฒิ ก (A), ข+ (B+), ข (B), ค+ (C+), ค (C), ง+ (D+), ง (D) และ ต (F)

(๒) ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนนอกเหนือไปจากหลักสูตรและขอรับการประเมินผลการศึกษาเป็นระดับคุณวุฒิ พ.จ. (S) และ ม.จ. (U) จะไม่มีค่าระดับคุณวุฒิต่อหน่วยกิต และหน่วยกิตที่ได้ไม่นำมาคำนวณหาค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยสะสม แต่ให้นับรวมเข้าเป็นหน่วยกิตสะสมด้วย

ข้อ ๓๒ การให้ระดับคุณวุฒิ ม.น. (Au) ให้กระทำได้ในรายวิชาใดวิชานึงที่อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะแนะนำให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อเป็นการเสริมความรู้ โดยไม่นับหน่วยกิตรายวิชานั้นก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น

ข้อ ๓๓ การคำนวณหาค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ย

เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ มหาวิทยาลัยจะคำนวณหาค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยของรายวิชา ที่นักศึกษาแต่ละคนได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น ๆ เรียกว่าค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยประจำภาค ตามผลรวมของหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งเรียกว่าหน่วยกิตประจำภาค และจะคำนวณหาค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยทุกรายวิชาของทุกภาคการศึกษา รวมทั้งภาคการศึกษาฤดูร้อนด้วย ตั้งแต่เริ่มสภาพการเป็นนักศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบันเรียกว่าค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยสะสม ตามผลรวมของหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนทุกภาคการศึกษาทั้งหมด ซึ่งเรียกว่าหน่วยกิตสะสม ค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยมีสองประเภท ซึ่งคำนวณหาได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าระดับคุณวุฒินเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณหาจากผลการศึกษาของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคุณของหน่วยกิตคำนวณกับค่าระดับคุณวุฒินต่อหน่วยกิตที่นักศึกษาได้รับ

ไม่แต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตประจำภาค ในการหาร เมื่อได้ทศนิยมสอง ตำแหน่งแล้วถ้าปรากฏว่าบังมีเศษให้ปัดทิ้ง

(๒) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวนหาจากผลการศึกษาของนักศึกษา ตั้งแต่เริ่มสภาพ การเป็นนักศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบันที่กำลังคิดคำนวน โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิต คำนวนกับค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของ จำนวนหน่วยกิตสะสมในการหาร เมื่อได้ทศนิยมสอง ตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่าบังมีเศษให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๔ การลงทะเบียนเรียนช้า หรือแทน และการนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

(๑) นักศึกษาที่ได้รับคะแนน ง+ (D+) หรือ ง (D) มีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชาช้าได้ การลงทะเบียนเรียนที่กล่าวนี้ เรียกว่า การเรียนช้า (Regrade)

(๒) รายวิชาใดที่นักศึกษาขอเรียนช้า ให้ยกเลิกการลงทะเบียนและผลการเรียนใน รายวิชาที่ขอเรียนช้า และให้นับหน่วยกิตของการลงทะเบียนครึ่งหลังสุด

(๓) รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ต (F) หรือ ม.จ. (U) หรือ ณ (W) หากเป็น รายวิชาบังคับในหลักสูตรแล้ว นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นช้าอีกจนกว่าจะได้ระดับคะแนน ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ แต่ถ้าเป็นรายวิชาเลือกในหลักสูตร นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทน ก็ได้

(๔) รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ต (F) หรือ ม.จ. (U) เมื่อทำการลงทะเบียน เรียนรายวิชาช้าหรือแทนกันแล้วให้นับหน่วยกิตสะสมเพียงครึ่งเดียวในการคำนวนหากค่าระดับคะแนนเฉลี่ย สะสม

ข้อ ๓๕ การบันทึกผล และการประเมินผล กรณีเรียนช้าหรือแทน

(๑) การนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้ระดับคะแนน ตั้งแต่ ง (D) ขึ้นไป หรือได้คะแนน พ.จ. (S) เท่านั้น

(๒) การประเมินผลการศึกษาให้ใช้ระดับคะแนนที่ดีที่สุดมาคำนวนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และให้บันทึกผลการเรียนทุกครั้งที่ลงทะเบียนเรียน

หมวดที่ ๙

การพัฒนาสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๖ นักศึกษาจะพัฒนาสภาพการเป็นนักศึกษา เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นสภาพเนื่องจากถูกถอนชื่อการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๙ (๔)

(๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามข้อ ๓๗

(๕) ใช้ระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการศึกษาตามหลักสูตร นับแต่วันขึ้น ทะเบียนเป็นนักศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาฤดูร้อน ทั้งนี้สำหรับนักศึกษาที่โอนย้ายหลักสูตร ให้นับเวลาที่เคย ศึกษาอยู่ในหลักสูตรเดิมรวมเข้าด้วย

- (๖) สำเร็จการศึกษาครบหลักสูตรและได้รับการอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา
- (๗) มหาวิทยาลัยเห็นสมควรให้พั้นสภาพการเป็นนักศึกษานอกเหนือจากข้อดังกล่าวข้างต้น
- ข้อ ๓๗ เกณฑ์การพั้นสภาพเนื่องจากผลการศึกษา
- (๑) มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๒๕ เมื่อลงทะเบียนเรียน มีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average – GPA.) น้อยกว่า ๓๐
- (๒) มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐ เมื่อลงทะเบียนเรียน มีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average – GPA.) ระหว่าง ๓๐ ถึง ๕๙
- (๓) มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๗๕ เมื่อลงทะเบียนเรียน มีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average – GPA.) ตั้งแต่ ๖๐ หน่วยกิตขึ้นไป ถึงจำนวนหน่วยกิตสะสมก่อนครบหลักสูตร
- (๔) มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม(Grade Point Average – GPA.) ต่ำกว่า ๒.๐๐ เมื่อลงทะเบียนเรียนครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นกรณีที่นักศึกษาได้ค่าระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ ๑.๙๐ ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๒.๐๐ ซึ่งผลการศึกษามิเพียงพอที่จะรับการเสนอชื่อเพื่อสำเร็จการศึกษา ให้ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเรียนซ้ำ ในรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า ก (A) เพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้ถึง ๒.๐๐ ภายในการกำหนดระยะเวลาสามภาคการศึกษารวมภาคการศึกษาฤดูร้อน แต่ไม่เกินระยะเวลาสอง เท่าของแผนการศึกษาตามหลักสูตร
- (๕) เกณฑ์การพั้นสภาพเนื่องจากผลการศึกษาตาม (๑) (๒) และ (๓) สามารถแสดงเป็นตาราง แสดงหน่วยกิตสะสมและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ดังต่อไปนี้

หน่วยกิตสะสม	ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (สภาพropen)	ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (พั้นสภาพการเป็นนักศึกษา)
๐ – ๒๙	๑.๒๕ – ๑.๔๙	ต่ำกว่า ๑.๒๕
๓๐ – ๕๙	๑.๕๐ – ๑.๗๙	ต่ำกว่า ๑.๕๐
๖๐ – ก่อนครบตามหลักสูตร	๑.๗๕ – ๑.๙๙	ต่ำกว่า ๑.๗๕
ครบตามหลักสูตร	๑.๙๐ – ๑.๙๙ มีสิทธิ์ยื่นคำร้อง	ต่ำกว่า ๒.๐๐

หมวดที่ ๑๐

การลงโทษนักศึกษาผู้กระทำผิดในการสอบ

- ข้อ ๓๘ การลงโทษนักศึกษาที่ทุจริต หรือร่วมกระทำการทุจริต ในการสอบประจำภาค การศึกษา การสอบระหว่างภาคการศึกษา ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อสอบสวนและลงโทษ ดังต่อไปนี้
- (๑) ให้ได้คะแนน ๐ (ศูนย์) ในรายวิชาที่ทำการทุจริตนั้น หรือ
- (๒) ให้ระดับคะแนน ต หรือ F ในรายวิชาที่ทำการทุจริตนั้น
- เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอคณบดีพิจารณาสั่งลงโทษ กรณีลงโทษตาม (๒) ให้คณบดีจัดสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

หมวดที่ ๑๑

การขอสำเร็จการศึกษาและการอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๙ นักศึกษาผู้มีสิทธิ์ขอสำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ต้องศึกษารายวิชาให้ครบตามข้อกำหนดของหลักสูตรนั้น และสอบได้ครบทุกรายวิชา

ตามที่กำหนดไว้

(๒) สอบได้จำนวนหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ และได้ค่าระดับคงแหนณเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๒.๐๐

(๓) เข้าร่วมกิจกรรมครบตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) ไม่มีหนี้สินผูกพันกับมหาวิทยาลัย

(๕) การยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาต้องยื่นต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ในภาคการศึกษาที่นักศึกษาคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาเท่านั้น

(๖) นักศึกษาที่ไม่ดำเนินการตาม (๕) จะไม่ได้รับการพิจารณาเสนอชื่อเพื่อสำเร็จการศึกษา ในภาคการศึกษานั้น และจะต้องชำระค่าวัสดุสภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษา จนถึงภาคการศึกษาที่นักศึกษายื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๔๐ มหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษาละสามครั้ง คือ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่หนึ่ง ภาคการศึกษาที่สอง และภาคการศึกษาครึ่งปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร